

hør sættes høiere, end den er bestemt i Forordningen af 29de Oktober 1794 § 33, der endnu indeholder den, gjældende Ret i saa Henseende, turde være utvivlsomt. Den her givne Regel, som med en Modifikation for Kjøbenhavns Bedkommende, hvor Fodringen vil være bestemt mere end andre Steder og Staldrum ofte maa leies, sætter den ommeldte Erstatning til Halvdelen af Dptagelsespengene, turde i de fleste Tilfælde ramme det Rette.

Til § 4.

Man har her foreslaaet den i Forordningen af 9de Juli 1817 § 3 om Svin givne Bestemmelse udvidet til at gjælde om nogle andre Dyr, hvis Dptagelse i Reglen ligeledes vil være vanskelig, men som det for Tiden enten slet ikke eller dog kun under ganske særlige Betingelser, jfr. Forordningen af 29de Oktober 1794 § 35, er Jordbrugeren tilladt at dræbe.

Til §§ 5 og 6.

Det maa være Opgaven paa den ene Side at gjøre det muligt for det optagne Dyrs Eier snart at faa sit Dyr tilbage, paa den anden Side at fikke Dptageren en let Afgang til Fyldestgjørelse for hans Fordring paa Erstatning samt Foder- og Dptagelsespenge.

I førstnævnte Henseende er det gjort Dptageren til Pligt inden korte Tidsfrister at anmeldte Dptagelsen enten for Eieren eller for Sognefogden (Politiet), hvorhos der er tillagt Forsømmelse hermed følelige Virkninger. Den gjældende Lovgivning forpligter ikke Dptageren til, forsaavidt han kjenner Eieren, inden en vis Tidsfrist at give denne Underretning om Dptagelsen, og for det Tilfælde, at Dptageren ikke kjenner Eieren, forudsætter den vel, at der inden 24 Timer efter Dptagelsen om denne skal være slet Anmeldelse til Sognefogden (Forordning 29de Oktober 1794 § 37), men den indeholder Intet om, hvilke Følger Undladelser af en sliq Anmeldelse skal have.

I den anden Henseende har man med nogle enkelte Modifikationer sluttet sig til de nugjældende Bestemmelser, hvorefter det er Reglen, at det optagne Dyr, saafremt Eieren ikke

inden en kort Tidsfrist indløser og afhenter det, foranstaltes bortsolgt ved Auktion og at Dptageren da for hele sit Krav kan holde sig til Auktionsbeløbet.

I Lighed med hvad der er fastsat i Forordningerne af 8de September 1812 og 24de September 1813 er det foreslaaet, at Betalingen for del til Auktion stillede Dyr altid skal erlægges kontant istedetfor overensstemmende med § 37 i Forordningen af 29de Oktober 1794 14 Dage efter Auktionen, ligesom man ogsaa har forment, at det for Afholdelsen af Auktionen for Tiden foreskrevne Gebyr af 1 Rd. og desuden 8 ß. af hver Rigsdaler af Auktionsbeløbet maa kunne bortfalde, idet den Uleilighed, som for Sognefogden er forbunden med Auktionen, især naar Betalingen skal erlægges kontant, kun vil være ubetydelig. I Overensstemmelse med hvad foran er bemærket, er det derhos udtalt, at Dptageren kan holde sig til Eieren personlig for den Del af hans Erstatningskrav, som ikke dækkes ved Auktionen. Hvad der saaledes maatte mangle i fuldstændig Skadesløsholdelse, kan han efter Lovforflagets § 12 søge sig tilkjendt ved Politiretten.

Til § 7.

Med Forordningen af 29de Oktober 1794 § 22 er der foreskrevet Straf for den, der bryder Hegn for at skaffe sig Vei, uden at den alfare Vei eller Stis Tilstand noder ham dertil, og ifølge samme Paragraf skal derhos den, som uden Nødvendighed springer over Andenmands Hegn, hvor ingen Stente eller lovlig Fodsti er, naar han bevislig paa Stedet gribes, betale i Straf 8 ß, men udenfor disse særlige Tilfælde er Jordbrugeren for Tiden indskrænket til at kunne bortvise eller i fornødent Fald bortjage den, som uden Tøie særdes paa hans Grund, naar han der antræffer ham. For den Jordbruger, hvis Marker og Vei ere meget udsatte for at benyttes som Gjenvei, er den nuværende Tilstand derfor kun lidet betryggende, og da det overhovedet synes at være i sin Orden, at Jordbrugeren ved en almindelig Straffebestemmelse beskyttes mod ubeføiet Færden paa sin Grund, foreslaaes her en saadan, hvorved Straffen fastsættes til en Bøde af 24 ß til 1 Rd., som for Børn skal udredes af